

Essay

Hvorfor er den politiske samtale på sociale medier så fjendtlig?

Af Michael Bang Petersen, Professor,
Institut for Statskundskab, Aarhus Universitet

Magtudredningen 2.0

I dag får 68 % af hele befolkningen ugentligt nyheder om politik via sociale medier (Lorenzen et al., 2023) og allerede i 2019 fik 23 procent af de unge 18 og 34 år *primært* deres nyheder via sociale medier (Demokratikommisionen, 2020). At forstå konsekvenserne af de sociale medier for den politiske samtale er derfor et afgørende fokus for en ny magtudredning.

Tilbage i 2003 landede slutrapporten for den første danske magtudredning. Dengang var konklusionen positiv, når det kom til borgernes deltagelse og engagement i den politiske debat og samtale. "Der er demokratisk livskraft i den danske befolkning", som der står på de sidste sider af slutrapporten (Togeby et al., 2003: 402). Allerede året efter slutrapporten, i 2004, startede imidlertid en udvikling, som har ændret vilkårene for den politiske samtale. I 2004 blev Facebook lanceret. I dag er 84 procent af den danske befolkning på Facebook, og 91 procent er på mindst ét socialt medie såsom Instagram, X eller TikTok (Danmarks Statistik, 2023). At være på sociale medier handler ikke kun om katte- og dansevideoer. Det handler også om politik.

Fremkomsten af sociale medier har skabt et væld af bekymringer. Blandt den danske befolkning siger 88 %, at de har set andre blive udsat for hadefulde kommentarer på Facebook (Andresen et al., 2022), og 58 % er bekymrede for misinformation på internettet (ADD-projektet, 2023). I 2010 blev Mark Zuckerberg udnævnt til "Person of The Year" af Time Magazine og beskrev en ambition om at skabe et internet, som ville føles som "som et kontor, hvor ens kollegaer også var ens bedste venner" (Grossman, 2010). Oplevelsen blandt mange i dag er, at vi har fået det stik modsatte: En altid tilgængelig og altid forbundet verden af fjendtlighed og misinformation.

Dette essay handler om disse skyggesider ved sociale medier. Hvor udbredt er online fjendtlighed og misinformation egentlig? Og hvem er det egentligt, som spreder det? Forskningen i de sociale medier er stadig i sin vorden, men det vi allerede ved, stemmer ikke altid overens med det, man ofte hører i den offentlige debat.

Gør de sociale medier os mere hadefulde?

"Dét kunne de aldrig finde på at sige, hvis man mødte dem nede i supermarkedet", hører man undertiden fra personer, som modtager ubehagelige beskeder på sociale

medier. Forskningen på området peger imidlertid på, at det kunne de fjendtlige personer faktisk godt. Den gode nyhed er til gengæld, at de fjendtlige udgør en meget lille gruppe.

I en foreløbig analyse af et omtrentligt repræsentativt udsnit af danske brugere på det sociale medie, som tidligere hed Twitter, finder vi, at omkring 10 % af brugerne står for omkring 90 % af alle opslag (Halling & Petersen, 2024). Dette stemmer overens med den amerikanske forskning (Robertson et al., 2024). Samtidig finder vi, at omkring 90 % af alle fjendtlige beskeder udgår fra 10 % af disse aktive brugere, som dermed udgør blot 1 % af det samlede antal brugere.

De danskere, som selv vedkender sig at gå hårdt til den i debatterne på sociale medier, vedkender samtidig, at de også går hårdt til den i politiske debatter, der foregår ansigt-til-ansigt (Bor & Petersen, 2022). Vores forskning viser desuden, at fjendtlige brugere på Twitter er (en smule) overrepræsenteret i kriminalregistrets opgørelser over anmeldelser for lovovertrædelser (Rasmussen et al., 2023). Det hænger fint sammen med et andet fund i både dansk og international forskning: Antisociale personlighedstræk hænger stærkt sammen med, om man er tilbøjelig til at være fjendtlig i politiske debatter, uanset om de foregår online eller offline (Bor & Petersen, 2022; Buckels et al., 2014).

Dem, der er fjendtlige, bliver det altså ikke, når de logger ind på sociale medier. De er ofte disponeret for det i forvejen.

Hvorfor er debatterne på sociale medier så fjendtlige?

Hvis dem, der er fjendtlige på sociale medier, også er det udenfor, hvorfor oplever vi så debatterne på sociale medier som betydeligt mere ubehagelige end de debatter, som vi har med venner, familie og naboer?

For at forstå det er det nødvendigt at vende en normal forestilling om sociale medier på hovedet. I den offentlige debat omtales sociale medier ofte som "ekkokamre": Et sted, hvor vi kun møder folk, vi er enige med og modtager den information, som flugter bedst med vores egne holdninger. Dette billede er bare misvisende. Det største

ekkokammer, som vi lever i, er snarere vores offline-liv, hvor vi primært interagerer med folk med samme interesse, uddannelse og arbejde, som os selv (Tonin et al., 2024). De sociale medier forbinder os derimod med flere andre, som vi aldrig ville have mødt i virkeligheden. Det er en af de karakteristika, som netop er det særlige ved de sociale medier (Bor & Petersen, 2022). Ekkokamrene findes rigtigt nok derude på de sociale medier, og selvom de kan være dybe, er de få (Guess et al., 2018). For langt de fleste mennesker er sociale medier præcis det modsatte.

Det, vi møder på de sociale medier, er et resultat af, (1) hvem der producerer indhold, (2) hvilke indhold der naturligt fanger vores opmærksomhed, og (3) hvilket indhold som prioriteres af platformenes algoritmer. Vi ved mest om de to første spørgsmål. Vores egen forskning har vist, at dem, som er særligt tilbøjelige til at engagere sig i politiske debatter, netop er dem, som har de antisociale personlighedstræk, som også gør dem mere fjendtlige (Bor & Petersen, 2022).

Samtidig viser den klassiske psykologiske forskning, at vi mennesker har en særlig tilbøjelighed til at lægge mærke til negative og konfliktfyldte nyheder (Soroka et al., 2019). Det er med nyheder som med de såkaldte kigge-køer på motorvejene, hvor køer opstår i den modsatte vejbane end selv uheldet. Selvom vi ved, vi ikke bør, kan vi ikke lige lade være at glo på spektaklet og løfte foden fra speederen. Det samme kan gøre sig gældende på sociale medier, når vi ser noget, som vi er uenige med, eller ser en voldsom debat udfolde sig. Et studie viste eksempelvis, at misinformation særligt spredt sig, fordi det vækker følelser af overraskelse eller afsky (Vosoughi et al., 2018).

Vi ved mindre om, hvordan platformenes algoritmer forstærker denne tendens. Noget forskning tyder på, at algoritmer ikke forstærker den politiske polarisering yderligere (Guess et al., 2023), men vi ved også, at eksempelvis Facebooks algoritmer prioriterer det, som folk i forvejen reagerer på (Hao, 2021). I og med at vi reagerer på det konfliktfyldte og negative, så synes det logisk, at algoritmerne kan have en tendens til at skubbe disse ting længere op i folks nyhedsstrøm.

Selvom fjendtligt-indstillede debattører også huserer uden for de sociale medier, så eksponeres vi altså langt mere for deres tanker og handling på de sociale medier.

Selvom hvis vi ikke selv bliver ramt direkte, så viser forskningen, at vi er betydeligt mere tilbøjelige til at se andre blive offer for fjendtlige kommentarer på online platforme end i vores offline-liv (Bor & Petersen, 2020). Fjendtligheden er der også offline – men vi møder den ikke så tit. Det er dermed synligheden og offentligheden af fjendtlighederne på sociale medier, der gør oplevelsen på platformene så ubehagelige.

Det skaber et demokratisk problem. For vores forskning viser, at 64 % af danskerne får lyst til at trække sig fra debatterne på de sociale medier, og det gælder uanset om de selv rammes af fjendtligheden eller "blot" ser andre blive det (Andresen et al., 2022). Det fjendtlige mindretal skubber dermed det rolige flertal ud af den politiske samtale på sociale medier.

Hvem spreder misinformation?

Efter det amerikanske præsidentvalg i 2016, hvor Donald Trump kom til magten, kom "fake news" på alles læber, og udbredelsen af misinformation er stadig en af de mest centrale bekymringer omkring de sociale mediers demokratiske effekter. Med god grund. En afgørende præmis for at kunne have en sund demokratisk debat er, at grundlaget for debatten er faktisk korrekt, og at der konsensus om det grundlag.

I en dansk kontekst ved vi relativt lidt om udbredelsen af misinformation (Bak et al., 2023). Den hidtidige forskning viser, at Danmark er et af de steder med største samfundsmæssig resiliens mod misinformation, bl.a. på grund af stærke og troværdige 'public service'-institutioner (Castro et al., 2022; Humprecht et al., 2020). Danmark og de andre nordiske lande er desuden den europæiske region med færrest eksponeringer for verificeret misinformation på Facebook (Holt et al., 2023). Dette sidste fund skal dog tages med det forbehold, at misinformation er sværere at identificere i små sprogområder med få fakta-tjekker, såsom de nordiske lande. I Danmark har vi med TjekDet.dk kun en decideret fakta-tjek-portal.

Den internationale forskning viser overordnet set, at misinformation ikke synes så udbredt, som man ofte kan få fornemmelsen af fra den offentlige debat (Altay et al., 2023). Eksempelvis viser et af vores egne studier, at links til webdomæner, der var

kendt for at sprede misinformation, blot udgjorde omkring 0,001 procent af alle opslag på amerikansk Twitter under præsidentvalget i 2016 (Osmundsen et al., 2021). Forskning viser dog også, at omfanget på nogle platforme stadig synes stort, hvis man sammenligner andelen af links til misinformation med det samlede antal links, som deles på en platform. På Facebook indikerer flere studier, at andelen af links, der linker til misinformation, kan være op til 15-20 % i nogle lande (Altay et al., 2022; Holt et al., 2023). Ikke alle links bliver dog stillet til rådighed af Facebook for forskere, og forskerne påpeger selv, at udvælgelsen sandsynligvis medfører, at andelen af misinformation overvurderes (Altay et al., 2022). Samtidig bliver vurderingen af denne størrelse endnu mere kompliceret af, at ikke alt misinformation spredes, fordi folk tror på det. Et dansk studie viser, at halvdelen af den danske misinformation om ansigtsmasker under COVID-19 pandemien blev delt af personer, som gjorde grin med det eller argumenterede imod det (Johansen et al., 2022).

Vores viden om, hvem der spreder misinformation, er primært baseret på amerikanske data. Disse resultater flugter i høj grad med fundene omkring, hvem der er fjendtlige i online debatter. Dem, der spreder meget misinformation, er et meget lille mindretal (Osmundsen et al., 2021), og de har i høj grad samme antisociale personlighedsprofil, som dem der spreder fjendtlighed mere generelt (Petersen et al., 2023). Derudover er de kendetegnet ved en intensiv modvilje mod personer med et andet politisk synspunkt end dem selv (Osmundsen et al., 2021).

Som med fjendtlighed i debatter synes problemet med misinformation altså at være eksistensen af en lille hård kerne af aktivistiske "super-spredere." De store flertal af brugere er et passivt publikum, der fra tid til anden eksponeres for super-spredernes aktiviteter. I forskningskredse debatteres det heftigt, hvad denne eksponering har af konsekvenser. Der findes studier, som tyder på, at misinformation kan påvirke borgernes holdninger (Ecker et al., 2022; Theocharis et al., 2023), men en generel konklusion er, at de fleste ikke nemt falder for misinformation og er gode til at genkende nonsens (Gehle et al., 2024; Mercier, 2020). Selvom folk ikke bliver direkte overbevist af indholdet af misinformation, så kan spredningen dog alligevel have negative effekter. Eksponeringen for misinformation kan skabe mindre tillid til den generelle information, som borgerne modtager. Men noget forskning tyder faktisk på,

at en overdrevet debat om internettet som et sted, der flyder med "fake news", kan have samme effekter (Hoes et al., 2024; Zerback et al., 2021). Og når tilliden først falder, så går det også ud over tilliden til den information, som borgerne modtager fra helt traditionelle medier (Hameleers, 2023).

Er sociale medie til gavn for demokratiet?

Overordnet set viser forskningen, at både misinformation og fjendtlighed på sociale medier drives af et lille antal meget aktive brugere, der også er fjendtlige offline. De sociale medier skaber med andre ord ikke i sig selv deres adfærd. De sociale medier øger derimod spredningen af problematisk indhold, da forbindelsesmulighederne på sociale medier gør, at aktivister hurtigt kan nå nye og mange flere mål.

På den måde kan sociale medier måske først og fremmest forstås som et værktøj, der spreder massekommunikationen på en måde, som er hurtigere og mere græsrodsdrevet end de klassiske former for massekommunikation. Dette forøgede potentiale for aktivistiske grupper for at rette borgernes opmærksomhed mod bestemte emne kan bruges til både at fremme demokrati og det modsatte. Den internationale Black Lives Matter-bevægelse i kølvandet på mordet på George Floyd er et eksempel på et fænomen, som vi formentlig ikke ville have haft uden internettet og de sociale medier. Omvendt ville vi formentlig heller ikke have haft så meget misinformation under COVID-19 pandemien og stormen på den amerikanske kongres i 2021 uden selvsamme.

Det store spørgsmål, når det kommer til de problematiske sider af sociale medier, er, hvordan vi håndterer dem? Selvom forskningen viser, at problematisk indhold i høj grad drives af en lille gruppe "super-spredere", så er løsningen ikke lige for. For eksempel kan udelukkelse af aktivistiske brugere forstærke deres aktivisme på andre platforme (Ali et al., 2021; Buntain et al., 2023; Stringhini, 2021). Samtidig er meget af det indhold, som opleves som fjendtligt, ikke nødvendigvis ulovligt (Mchangama & Callesen, 2022). Og det kan være svært at skelne mellem halve sandheder, skarptvinklede budskaber og decideret misinformation; ikke mindst i realtid, når store begivenheder udfolder sig.

En af de største udfordringer ved at håndtere de problematiske sider af sociale medier er dog, at de sociale medier er både en ny og en lukket verden. Facebook har som nævnt kun eksisteret i 20 år, og techgiganterne regulerer selv, hvor mange – hvilket oftest vil sige: hvor få – data uafhængige eksperter kan få adgang til. Samtidig er de store online platforme med millioner af forbundne brugere og med uigennemsigtige algoritmer formentligt nogle af de mest komplekse sociale systemer, som vi har set i verdenshistorien. Den bedste parallel er nok det økonomiske system, som vi har studeret siden Adam Smiths 250 år gamle værk om *The Wealth of Nations*, men hvor data om eksempelvis BNP og inflation er bredt tilgængelige. Alligevel er det ikke altid nemt at regulere økonomien hensigtsmæssigt. Set i det lys er det måske ikke mærkeligt, at vi her – 20 år efter lanceringen af Facebook – stadig er i tvivl om, hvordan vi bedst håndterer denne nye ramme for den digitale demokratiske samtale.

Litteratur

- ADD-projektet (2023). Digitaliserings betydning for demokratiet.
<https://algoritmer.org/befolkningsundersogelse/forside/2023-2/digitaliserings-betydning-for-demokratiet/>
- Ali, S., Saeed, M. H., Aldreabi, E., Blackburn, J., De Cristofaro, E., Zannettou, S., & Stringhini, G. (2021, June). Understanding the effect of deplatforming on social networks. In Proceedings of the 13th ACM Web Science Conference 2021 (pp. 187-195).
- Altay, S., Berriche, M., & Acerbi, A. (2023). Misinformation on misinformation: Conceptual and methodological challenges. *Social media+ society*, 9(1), 20563051221150412.
- Altay, S., Nielsen, R. K., & Fletcher, R. (2022). Quantifying the "infodemic": People turned to trustworthy news outlets during the 2020 coronavirus pandemic. *Journal of Quantitative Description: Digital Media*, 2.
- Andresen, M. J., Karg, S. T. S., Rasmussen, S. H. R., Pradella, L., Rasmussen, J., Lindekilde, L., & Petersen, M. B. (2022). Danskernes oplevelse af had på sociale medier. ROPH-projektet:
https://pure.au.dk/ws/portalfiles/portal/271291115/Danskernes_oplevelse_af_had_pa_de_sociale_medier_Rapport_Aarhus_Universitet_.pdf
- Bak, P. D. P., Walter, J. G., & Bechmann, A. (2023). Digital false information at scale in the European Union: Current state of research in various disciplines, and future directions. *new media & society*, 25(10), 2800-2819.
- Bor, A., & Petersen, M. B. (2022). The psychology of online political hostility: A comprehensive, cross-national test of the mismatch hypothesis. *American political science review*, 116(1), 1-18.
- Buckels, E. E., Trapnell, P. D., & Paulhus, D. L. (2014). Trolls just want to have fun. *Personality and individual Differences*, 67, 97-102.
- Buntain, C., Innes, M., Mitts, T., & Shapiro, J. (2023). Cross-platform reactions to the post-January 6 deplatforming. *Journal of Quantitative Description: Digital Media*, 3.

- Castro, L., Strömbäck, J., Esser, F., Van Aelst, P., de Vreese, C., Aalberg, T., ... & Theocharis, Y. (2022). Navigating high-choice European political information environments: A comparative analysis of news user profiles and political knowledge. *The International Journal of Press/Politics*, 27(4), 827-859.
- Danmarks Statistik (2023). It-anvendelse i befolkningen 2023: Brug af sociale medier. <https://www.dst.dk/Site/Dst/Udgivelser/nyt/GetPdf.aspx?cid=46771>
- Demokratikommissionen (2020). Er demokratiet i krise? DUF – Dansk Ungdoms Fællesråd.
- Ecker, U. K., Lewandowsky, S., Cook, J., Schmid, P., Fazio, L. K., Brashier, N., ... & Amazeen, M. A. (2022). The psychological drivers of misinformation belief and its resistance to correction. *Nature Reviews Psychology*, 1(1), 13-29.
- Gehle, L., Hameleers, M., Tulin, M., de Vreese, C., Aalberg, T., Van Aelst, P., ... & Zoizner, A. (2024). Misinformation detection in the context of the Russian Invasion of Ukraine: Evidence from original survey data collected in 19 democracies. *International Journal of Public Opinion Research*, 36(3).
- Grossman, L. (2010). PERSON OF THE YEAR 2010 - Mark Zuckerberg. *Time Magazine*
- Guess, A. M., Malhotra, N., Pan, J., Barberá, P., Allcott, H., Brown, T., ... & Tucker, J. A. (2023). How do social media feed algorithms affect attitudes and behavior in an election campaign?. *Science*, 381(6656), 398-404.
- Guess, A., Nyhan, B., Lyons, B., & Reifler, J. (2018). Avoiding the echo chamber about echo chambers. *Knight Foundation*, 2(1), 1-25.
- Halling, A. & Petersen, M.B. (2024). Analyse af danske Twitter-brugere. Under udarbejdelse.
- Hameleers, M. (2023). The (un) intended consequences of emphasizing the threats of mis-and disinformation. *Media and Communication*, 11(2), 5-14.
- Hao, K. (2021). The Facebook whistleblower says its algorithms are dangerous. Here's why. *MIT Technology Review*, 5. Oktober 2021, <https://www.technologyreview.com/2021/10/05/1036519/facebook-whistleblower-frances-haugen-algorithms/>
- Hoes, E., Aitken, B., Zhang, J., Gackowski, T., & Wojcieszak, M. (2024). Prominent misinformation interventions reduce misperceptions but increase scepticism. *Nature Human Behaviour*, 1-9.

- Holt, A. E., Ballester, M. C., Walter, J. G., & Bechmann, A. (2023). Misinformation Exposure on Facebook in the EU and UK. Preprint, https://pure.au.dk/ws/portalfiles/portal/354383749/Preprint_paper_-_Misinformation_exposure_in_the_EU_and_UK_40_.pdf
https://content.time.com/time/specials/packages/article/0,28804,2036683_2037183_2037185,00.html
- Humprecht, E., Esser, F., & Van Aelst, P. (2020). Resilience to online disinformation: A framework for cross-national comparative research. *The international journal of press/politics*, 25(3), 493-516.
- Johansen, N., Marjanovic, S. V., Kjaer, C. V., Baglini, R. B., & Adler-Nissen, R. (2022). Ridiculing the 'Tinfoil Hats': Citizen Responses to COVID-19 Misinformation in the Danish Facemask Debate on Twitter. *Harvard Misinformation Review*, 3(2).
- Lorenzen, M. S., de Vreese, C. H., & Dalen, A. V. (2023). Digital Democracy Centre undersøger: Danskernes brug af de sociale medier som nyhedskilder: og deres syn på fake news og disinformation. Syddansk Universitet.
<https://doi.org/10.21996/tnnx-je71>
- Mchangama, J. & Callesen, L. (2022). Det vilde vesten? En analyse af lovligheden af kommentarer på Facebook. *Justitia*, https://justitia-int.org/wp-content/uploads/2022/01/Analyse_Det-Vilde-Vesten.pdf
- Mercier, H. (2020). *Not born yesterday: The science of who we trust and what we believe*. Princeton University Press.
- Osmundsen, M., Bor, A., Vahlstrup, P. B., Bechmann, A., & Petersen, M. B. (2021). Partisan polarization is the primary psychological motivation behind political fake news sharing on Twitter. *American Political Science Review*, 115(3), 999-1015.
- Petersen, M. B., Osmundsen, M., & Arceneaux, K. (2023). The "need for chaos" and motivations to share hostile political rumors. *American Political Science Review*, 117(4), 1486-1505.
- Rasmussen, S. H. R., Bor, A., & Petersen, M. B. (2023). The offline roots of online hostility: Adult and childhood administrative records predict individual-level hostility on Twitter. Preprint, <https://osf.io/preprints/psyarxiv/ej7yu>
- Robertson, C., del Rosario, K., & Van Bavel, J. J. (2024). Inside the Funhouse Mirror Factory: How Social Media Distorts Perceptions of Norms. Preprint, <https://osf.io/kgcrq>

- Soroka, S., Fournier, P., & Nir, L. (2019). Cross-national evidence of a negativity bias in psychophysiological reactions to news. *Proceedings of the National Academy of Sciences*, 116(38), 18888-18892.
- Theocharis, Y., Cardenal, A., Jin, S., Aalberg, T., Hopmann, D. N., Strömbäck, J., ... & Štětka, V. (2023). Does the platform matter? Social media and COVID-19 conspiracy theory beliefs in 17 countries. *new media & society*, 25(12), 3412-3437.
- Togeby, L., Andersen, J.G., Christiansen, P.M., Jørgensen, T.B., & Vallgård, S. (2003). *Magt og demokrati i Danmark*. Aarhus Universitetsforlag.
- Tonin, M., Lepri, B., & Tizzoni, M. (2024). Physical partisan proximity outweighs online ties in predicting US voting outcomes. arXiv preprint arXiv:2407.12146.
- Vosoughi, S., Roy, D., & Aral, S. (2018). The spread of true and false news online. *Science*, 359(6380), 1146-1151.
- Zerback, T., Töpfl, F., & Knöpfle, M. (2021). The disconcerting potential of online disinformation: Persuasive effects of astroturfing comments and three strategies for inoculation against them. *New media & society*, 23(5), 1080-1098.

Magtudredningen 2.0: Essay-serien

En central del af Magtudredningen 2.0 er en bred inddragelse af forskere, hvis forskning kredser om et eller flere af magtudredningens temaer. Som led i projektet blev der i foråret 2024 afholdt 15 forskerworkshops, hvor oplægsholdere efterfølgende blev inviteret til at omarbejde deres oplæg til et essay. Essay-serien er forfatternes perspektiver på centrale tematikker for en dansk magtudredning og har forfatterne som afsender.

Dette essay er en del af tema 15 i Magtudredningen 2.0's forskningsplan: Hvordan påvirker brugen af sociale platforme den offentlige samtale blandt politikere, medier og borgere?

Sociale platforme er fremkommet siden den første magtudredning og spiller en stor rolle i den offentlige debat. Dette tema fokuserer på, hvordan aktører i det danske demokrati – f.eks. politiske beslutningstagere, medierne, meningsdannere og borgere (herunder systemkritiske grupper) – anvender de muligheder, som ligger i de sociale platforme, og implikationerne heraf for den offentlige debat. Temaet vil undersøge både positive og negative forhold ved de sociale platforme herunder online-debatens tone samt forekomsten af ekkokamre og misinformation.